

Till trafikförsäkringsbolagen

Efter en slutuppgörelse - i enlighet med nämndens yttrande - i fråga om bl a en neurologisk skada, där vid invaliditetsbedömningen en viss risk för framtida epileptiska anfall hade beaktats, uppkom frågan om den skadade kunde anses berättigad till ersättning för sveda och värk på grund av skador som han kom att ådra sig i anslutning till ett sådant befarat framtida epileptiskt anfall. Enligt nämndens mening hade skadorna, som var relativt allvarliga, inte rimligen kunnat förutses vid den första prövningen. Nämnden ansåg, mot den bakgrunden, att det var fråga om nya skador, som hade sitt upphov i trafikolyckan och förordade att ersättning för sveda och värk skulle lämnas.

I yttrande den 11 mars 1991 anförde nämnden bl a följande.

"N N, som är född den 20 maj 1946, ådrog sig skall- och ansiktsskador samt brott på höger underben och underarm vid en trafikolycka den 26 januari 1981. Invaliditeten bedöms till 53 % definitivt. Av den åsatta invaliditetsgraden avser 20 % den neurologiska skadan. Vid uppskattningen av den neurologiska invaliditeten har hänsyn tagits till att N N medicinerar mot epilepsi och att risk funnits för framtida epileptiska anfall. Den 17 maj 1982 drabbades han av ett anfall vilket medförde en ny trafikolycka varvid han ådrog sig bl a brott på bröstkotor samt en urledvrickning av vänster axel.

Den 3 maj 1989 drabbades han ånyo av ett epileptiskt anfall varvid den högra skuldran gick ur led. Härefter har upprepade urledvrickningar skett. Den 2 april 1990 opererades han. Efter en längre tids sjukskrivning har han krävt att få ersättning för sveda och värk med 18 000 kr. Bolaget har avvisat kravet med hänvisning till att någon omprövningsrätt utöver den lagstadgade rätten till omprövning vad gäller inkomstförluster enligt 5 kap 5 § skadeståndslagen inte föreligger.

Nämnden konstaterade inledningsvis att nämndens senaste yttrande i juni 1986 avsåg bl a prövning av frågan om ersättning för lyte och men. Något förbehåll med rätt att återkomma vid förändrade medicinska förhållanden varken förordades eller lämnades av bolaget. Uppgörelse träffades och ersättning utgick i enlighet med nämndens yttrande. Vid den medicinska bedömningen av invaliditetsgraden beträffande den neurologiska skadan medtogs en risk för epileptiska anfall. Nämnden vägde följaktligen in denna risk i sitt ersättningsbeslut. Någon beskrivning av ett eventuellt anfalls intensitet eller tänkbara följder definierades dock ej närmare. Det är riktigt som bolaget anför att någon lagenlig omprövningsrätt beträffande den ideella ersättningen ej föreligger. Bolaget utgår, vid avvisande av kravet, ifrån att det senaste epileptiska anfallet har förutsetts vid bedömningen av invaliditeten, och därför kan enligt bolaget någon omprövning ej äga rum. Emellertid måste det

TRAFIKSKADENÄMNDEN

hållas för uteslutet att ett epileptiskt anfall av den grad och intensitet samt följder därav som det nu är fråga om, kunde ha förutsetts vid bedömningen av ersättningen för lyte och men i juni 1986. Därmed bör, enligt nämndens mening, detta epilepsianfall och dess följder betraktas som en ny skada som måste ha samband med trafikolyckan den 26 januari 1981. Nämnden förordar att ersättning lämnas för sveda och värk med 18 000 kr."

Stockholm den 11 mars 1991

Pia Hammarstrand